

Een houten huis
onder twee daken

EEN HOUTEN HUIS ONDER TWEE DAKEN

Elke dag vakantie

Hout zet de toon in het landelijke huis van Ilse Daneels en haar gezin in Kalmthout. Het huis staat, een beetje verborgen achter een groepje bomen, bescheiden te wezen, maar het is gebouwd volgens een bijzonder eigenzinnig en goed doordacht concept.

ILKA DE BISSCHOP
FOTO'S LUC ROYMANS

Hout vanbinnen

Hout staat centraal in de woning, zowel binnen als aan de buitenkant. 'De onderste helft van de woning is opgetrokken in houtmassiefbouw', vertelt Ilse Daneels. 'De bovenste verdieping werd in houtskeletbouw uitgevoerd, om de stevigheid van de dakconstructie te garanderen.' Houtmassiefbouw heeft nog een voordeel: 'Het biedt meteen ook een sterke isolatie, wat naadloos past in mijn interesse voor eco-bouwen.'

Houtmassiefbouw heeft wel ook enkele kleine nadelen, hoewel die volgens Daneels niet opwegen tegen de voordelen. 'Het hele huis is op voorhand geassembleerd en in enkele dagen in mekaar gezet op de werf', vertelt ze. 'Dat betekent dat ik vooraf precies moest bepalen waar elk stopcontact, elk raam, elke schakelaar moest komen.'

Een ander probleem was dat ze het niet gemakkelijk heeft gehad om een aannemer te vinden. 'Bijna geen enkele aannemer was in staat om de woning te bouwen zoals de architect, Gregory Gebruers van g2architecten, en ik het hadden ontworpen. Uiteindelijk hebben we er een gevonden, maar toen moesten we nog voortdurend alert zijn of ze voerden de afwerking uit zoals zij gewend waren.'

Hout vanbuiten

Het interieur van het huis werd volledig in licht hout uitgewerkt. 'Scandinavisch dennenhout', legt

De radiator staat tegen de zijkant van het bad. Dat bespaart plaats en het is nog lekker warm ook.

Daneels uit. 'We hebben het hout in de hele woning behandeld met olie met een wit pigment, die niet alleen het hout beschermt maar ook voorkomt dat het door de jaren verdonkert of vergeelt. We lieten meteen ook een boekenwand uitwerken in hetzelfde hout.' Ook de gevel is deels met hout bekleed. 'Jammer genoeg noopten de bouwvoorschriften van de gemeente ons om ook een groot deel in baksteen te bekleden. We mochten maar twintig procent in hout uitwerken, de rest kreeg een gevelsteen.'

De reden van Daneels' voorliefde voor hout is simpel: 'Ik vind het mooi en gezellig', zegt ze. 'Strak en kil, dat is niet mijn ding. Ik wilde al een huis in hout sinds ik dat van mijn tante zag, die tientallen jaren geleden al voor hout koos.'

Twee daken

Het opvallendste kenmerk als je voor de woning staat, is dat ze uit twee aparte volumes bestaat, die elk een eigen dakstructuur hebben. Naar elk van die dakverdiepingen leidt een aparte trap, die beide midden in de woning samenkomen. Die daken zien er overigens niet uit als een traditioneel zadeldak, ze hebben een afgeronde vorm. Die verlenen het huis een natuurlijk, bijna organische vorm. 'Die ronde nokken wilde ik absoluut', vertelt Daneels. 'Maar ook die ronde dakvormen bleken een obstakel te vormen voor veel aannemers. Velen hebben er gewoon de knowhow niet voor in huis.'

Beide daken herbergen hun eigen woonfunctie. In het kleinste volume zitten de dienstruimte, de badkamer en de slaapkamers. Die kant van het huis is, met het oog op zijn functie, vrij gesloten, terwijl het grootste volume zowel aan de voor- als aan de achtergevel volledig is opengewerkt. De achtergevel is zelfs volledig, van de grond tot de nok van het dak, in glas uitgewerkt. Aan die kant van het huis liggen dan ook de leefruimten: beneden de keuken en de woonkamer, boven de werkruimte van Daneels, die kinderkleding ontwerpt.

Prioriteiten

De leefruimte neemt dus het grootste volume van de woning volledig in beslag. 'De andere ruimten hebben we bewust sterk beperkt in oppervlakte', legt Daneels uit. 'Op die manier konden we, binnen ons budget, toch een ruime en comfortabele leefruimte

De bouwvoorschriften eisten dat minstens een deel van de gevel in baksteen

De aannemer installeerde een hele boekenwand in hetzelfde hout waarmee de woning werd gebouwd.

werd uitgewerkt.

Al het hout in het interieur kreeg een behandeling met een wit pigment, opdat het niet zou vergelen.

De werkruimte van ontwerpster Ilse Daneels op de bovenverdieping staat via twee vides in contact met de living.

realiseren. Ze leidt ons rond door het 'diensten- en slaapgedeelte'. In de slaapkamer van haar en haar man past net een bed. 'Onze kleren zitten in een aparte dressingruimte. Een kleerkast past hier immers niet meer bij. De slaapkamer is zeer basic. Maar dat heeft ook zo zijn voordelen. In mijn vorige woning had ik vaak last van allergie voor huisstofmijt. Daar heb ik geen last meer van sinds we hier wonen. Dat er geen stoffen gordijnen en geen kleren meer in de slaapruijnte aanwezig zijn, is daar volgens mij niet vreemd aan.' Ook de badkamer is, hoewel comfortabel, beperkt in oppervlakte. Ze opteerden voor een bad-douchecombinatie om plaats te winnen. De brede, lage verwarmingsradiator staat ingewerkt in de zijkant van het bad. En ook hier tekent het alomtegenwoordige hout present. 'Hier heeft het wel een speciale preventieve behandeling gekregen om resistent te zijn tegen vocht', zegt Daneels. De kamer van de dochter des huizes, onder het tweede dak, is wat ruimer. Ze beschikt bovendien over een apart toilet met lavabo. Onder de schuine dakvlakken zitten kasten. Net als onder een van

'In de zomer zet ik alle ramen open. Op die manier is het net alsof we in een tent leven. Binnen en buiten worden één'

de twee trappen: daar zitten ingebouwde uitschuifkasten. 'Als je compact bouwt, moet elke centimeter worden benut', verklaart Daneels. 'Extra bergruimte is altijd nuttig.'

Vakantiehuis

'Van overal kun je dwars door het huis heen kijken', demonstreert Daneels. Tegenover de grote achtergevel in glas zitten grote ramen in de voorgevel. Van aan de glazen voordeur, die in de zijgevel van het dienstenvolume zit, kijk je recht naar een raam in de andere zijgevel. Wie in de leefruimte naar boven kijkt, ziet de hemel, door een vide met dakvlakramen. 'In de zomer zet ik alle ramen open', zegt Daneels. 'Op die manier is het net alsof we in een tent leven. Binnen en buiten worden één.' De groene omgeving van het huis nodigt uit om de ramen en deuren open te zetten. Aan de achterkant grenst het perceel aan een stuk groengebied en ook aan de straatkant staan bomen, die de bewoners privacy verzekeren. 'Ik wilde hier het gevoel van een vakantiehuis realiseren. En dat is blijkbaar gelukt, want veel mensen die hier op bezoek komen, maken net die vergelijking.'